60 Ad quesitum propositum dico affirmative cum Aristotele 2. 30 Sent.
Ita quod docent hic in plurali tract. 1°
cap. 247. Probatur quia educti de potentia materiae dicuntur de-
pendere a materia in fieri et conservari quod est explicati-
mus ad omnes formas materiales ita producuntur de subiecto: ergo omnes
de facto educuntur de potentia materiae. Probatur minor quia si omnes
formae materiales independenter a materia fieri et conservari possunt
conservari docuit doctrina nostra: dicimus vero: ergo probatur
propter dictum quod formae materiales nunquam separantur a materia
sine earum interitu in separatione est interitus: ergo etc.
61 Dices illud educitur ex subiecto quod est in illo
ante quam educatur. Sed formae materiales non sunt
in materia antequam ex illa educuntur ergo ab illa non e-
ducuntur. Respondeo distinguendo maiorem illud educitur ex subiecto quod est
in illo potentia eius sub quantitate seu actualiter nego. Nam
formae materiales sunt educitae continente aut ex
parte in materia ante eius ab illa eductionem sub qui
in materia potentia eius habet potentiam ut in illa reci-
piatur. Sic effici est in lucessente antequam produ-
catur non actualiter sed potentia quia habet potentiam ut in-
tentum ut ipsum producat quod ideo fortes dixit firmiter re-
generando conversionem noluit generari ut quod est ultim-
ate quod hoc est proprium Dei. Sent.
62 Obiicies 2°. eundem philosophum 7° metaphysicae
tex. natura sufficienti in materia aliquam potentiam
formae generandae quam potentiam non sufficit operatio artificia: ergo
si formae materiales educuntur ex materia in illa est actu antequam
educatur. Respondeo negando consequentiam quia forte sola voluit in-
materia dari ~~apprinium~~ naturam inclinationem ad formam
sed artificiales generandam quam inclinationem volavit

152 perin sei generanda n. ūs qd in m̃ia dete ãu ali-
qd ord antegm educatr: d 9 Compsita artalia
vl supan lettam in 6insem n. dete d illis qd su-
pan aliqd sui in m̃ia.

63 D. Dos 2o formã maly n. educit e p̃ria m̃ia:
q. nec maly. 2 rando bāin qadrã bra-
ty-lot d pendet a m̃ia tangm a 2dse id a Deo bre-
ere d li in fieri d 9servari qd bligimus ex eo
qd natr 9servetr extra m̃iam: frã ūs maly itad-
pendent a m̃ia in fieri d 9servari id si ab illa sepa-
rente statim perirent id videre e in fõa ignis q ubi
separate a m̃ia nullibi m̃et.

64 Dos 3o. aus pvãr bgnentium et agen-
tium dpendet ab õbtis in fieri et 9ser-
vari d n. ab illis n. educuntur: q. õnis fõa maly
dependent a m̃ia in fieri d 9servari ab illa n.
educuntr. 2 rando bāin qd n. ẽhibet depen-
dia in fieri d 9servari ẽ educitr fra ab illa qm
fra dependet a subto tangm a ca mati; illi ūs aus
n. dependent ab õbtis tangm ab aliq mati bu-
piente sd tangm ab aliqd ex sola spirãnte; d
sb hanc bem bellãs n. dete educi a bo nec ūs ab
agente qd nec ãs lucipitr mati vi agente nec
Celãs in bõ õnis ab illis dpendant in fieri, d
9servari.

66 Dos 4o qndo unum ex alio educitr in
illo 9tinetr sd m̃ia 9 dit igni d. ita
qd fõa n. pt illam 9tinere, q n. pt ab illa educi.
dl dqs bniãs in illo 9tinetr passive ob: active nq
dnij. Und qm ūs m̃ia sit cõndicitiõ qd fõa bene

pt illam [illegible] nihil aliud sit qm [illegible] 152
[illegible] qd simila [illegible] arguit [illegible]
[illegible] agere agere [illegible] simpliciter [illegible]
[illegible] pati [illegible]

66 Dos 5.º [illegible] Caelestes et elementares sint [illegible]
tiam [illegible] educta, sd creata, id [illegible] ex Sac-
ra pag. Gen. 1.º In princ. Creavit Deus Caelum et terram; [illegible]
[illegible] educuntur. Confirmando [illegible] qd [illegible] P. Suar. et C[illegible]
et [illegible] apparet [illegible] non [illegible] assignabilis dir-
[illegible] ad [illegible] Scriptura. [illegible] Caelum creavit id [illegible]
und [illegible] sit et [illegible] Scriptura
dixit Creavit Deus Cete grandia [illegible]
[illegible] sunt educta et non creata.

67 [illegible] et fra Caelestes fuerunt a Deo
producta [illegible] unam indivisibilem [illegible]
[illegible] fuit creativa [illegible] extracta est ad [illegible]
tracta est ad [illegible] non [illegible] creati et e-
ducti. [illegible] ibi [illegible] fuerunt [illegible]
separabiles una creativa [illegible] tracta fuit ad [illegible] alia
eductiva [illegible] tracta fuit ad [illegible] dependet a [illegible] qd si illa
[illegible] non [illegible] separari [illegible] non [illegible]
[illegible] Deus extrahere [illegible] Caeli [illegible]
[illegible] potuerit [illegible] Caeli [illegible]
[illegible] non est hujus loci examinare [illegible]
[illegible] fuerit [illegible] non [illegible] sit
creata et altera educta.

68 Dos 6.º [illegible] dependent
in fieri, et conservari a subjecto [illegible]
[illegible] ab illo [illegible] et non sunt educta de [illegible]
[illegible] subjectalibus. [illegible] 12

153 maij quia tq formæ sunt eductæ nec dicitur 1º ad eductio-
em requiri in subiecto præcontinentiam deo enim nando a fu-
turum nam id debet eductio sufficit in subiecto potentia
natus, et ordinatus, sed deo dicitur 2º quoniam et alia alte-
ratio supernaturalia infundi a Deo ad finem ab illis
creari. Deus enim infundi a Deo id est absque in natura
supernaturali operandi sive a subiecto neque de suo ordinario deci-
piente materia. hæc non ratio ex sanctis scriptura: et
et mundum creavit in mente Deus verbum enim creat
ad sequendum brevem doctrinam supernaturalis in rigoroso sensu
ad productionem ut supra alibi.

69 Dico 7º non datur eductionem in potentia in sub-
iecto alterius id est ad productionem formæ inten-
tionalium nulla potest in subiecto alterius: quia sat hæ formæ
non erunt eductæ. Et nando maior quia alterius non datur in
tendere formæ producendæ segreto dispositiones previas. 2 cum formæ in-
tentionales nullas requirunt previas dispositiones in alterius edu-
cunt. ubi autem aliqui formæ materiales fuisse eductas in
aliqui alterius est potentia regionis latentibus ad quæ nulla potentia
alterans in vita. Sed hæc fuerit creata per se in eo initio in quo
sed formæ fuerunt eductæ. imo aliquem habetis absolu-
te ex suis dispositionibus fuisse a Deo eductas quamvis dixi
quod Deum produxit dispositiones in eo initio, in quo formam,
et formam produxit. etc.

Dubium 1um

Dubium 2.um

An anima rationalis possit per Divinitus educi.

79

Certum de fide est animam rationalem esse immortalem prout definitur in C. Lateranensi sub Leone 10 sessione 8 ibi damnamus et reprobamus omnes asserentes animam intellectivam esse mortalem aut unicam in cunctis hominibus et hoc in dubium vertentes, cum illa non solum vere per se et essentialiter humani corporis forma existat verum et immortalis et pro corporum in quae infunditur multitudine singulariter multiplicabilis: ex quo efficaciter infertur animam rationalem quae talis est a Deo creari ac proinde independere a materia in fieri et conservari. Tamen an defectibilis est quod anima rationalis sit divinitus possit educi a materia ita ut ab illa dependeat in fieri et conservari. Lectus affirmans negativam causa est et vide in primis magis docendi ... Ita Sci. ac Philosophi cum D. Thoma P. Soar. Vasquez Hurt. et alii apud Scot. in physica tract. 1 n.o 278 ut haec quaestio facilius resolvatur sciendum est prius quod anima alia quaedam independens a subiecto in actionis ... Animam

Sci. Phi. cum D. Thomas P. Soar. Vasq. Hurt. Sciu.

§ 1

Anima rationalis non independet a subiecto eductionis per subsistentiam.

71

405 Probatur quia si ē ⅁ rationem subsistentiæ facere subiectum indepen-
dentem à subiecto eductionis ad id quod subsistentia conferet
hunc effectum. Sed ubi ad sit in subsistentia spiritualis,
q illam ñ reddit independentem à subiecto eductionis:
ergo id dicendum de subsistentia animæ. Probatur 1º quia neque subsistentia
Angelica neque subiectum Angelicum ē independens à subiecto eductio-
nis per subsistentiam: ergo neque anima rationalis erit independens
per subsistentiam. Probatur 2º anima rationalis Christi Domini in
eo priori in quo antecedit actionem unionem ad subsis-
tentiam verbi, jam erat spiritualis independens à subiecto, siquidem
jam tunc intelligebatur creatam, et ñ adhuc habe-
bat subsistentiam; ergo etc.

72 Dices 1º animam rationalem Christi Domini sub conditione
ē negativæ erat independens à subiecto eductio-
nis, postea ñ adveniente subsistentia verbi, a posteriori ratione
subsistentia erat independens a suo subiecto; ergo etc. Contra quia
eius anima in eo priori quo antecedit unionem sub conditione negativæ
~~dicitur~~ Sub conditione negativa dicitur sibi: ~~quod dicendum est~~ a posteriori quo attendit
unionem spiritualis erat in positiva dicitur sibi: ergo id dicendum de anima Christi
Domini, de qua est alia ratio.

73 Respondendo animam quod anima Christi Domini
posse divinitus educi in materia, sicut Angeli
possunt divinitus educi. Siquidem priori quo antecedit suam sub-
sistentiam sub conditione negativa esset independens à subiecto eductionis
sive non admittendo ratione: ergo neque illud exigetur
dicendum ita ē animam Christi Domini. Et id dicendum de qua alia
ratio, esse in illo priori quo antecedit subsistentiam creatam po-
sitivæ independentem à subiecto, et in illo priori illius satis
constituto existens ratione sua essentia. Ad probationem ex dicto
respondendo animam ad attendimus in medio. Ad 2º n.

Rx 2º nam dic. Licentiam qa q lei alterj sed 156
74 ë qd facit formati aliam n ũs qd facit format
lite und Lum sit funtium d ladix frati. Studij sed per
illam de ite Subte fundatia d ladate si tia. d Deus
Subsistia n ë qd ledat Naim indpendem ā Subto qd
hunc effum n potte in principati educta in ā deperite
nasi ri mad Lat. effingibi, alt. paeri edaci absoluto D. Su-
bsistia. tamen ñ n rimplare eductis aut. dindpen-
dia tiim ladati. Sit n laquid ejid pede aut. d inhæ-
rentia ladati ut pit in qintite eucharistica.

Dico 2º. Subsistia fõ malis d disquita
75 Subsistia fõ malis in eo qd l. ledat aia
frati indpendem ā Mia Secunda ũs n ledat formam
aliam indpendem ā Mia: Pq. etc. Rx nam dic. aij quia
utriusq effum ë hore et ledere indpendem ab alteri-
ori Sed discrimine quoque in eo qd Subsistia fõ
malis Sit Spuaty et tibij Subtia illius Subsistia ũs
fõ malis Sit ea Mativ etiij Subtia n illius.

Dico 6º. Subsistia d inhærentia Sit op-
76 posita frati. Sed inhærentia hic posse
Ledere aliij frati dependem ā Subto inhæsionj: Pq Su-
bsistia hic posse ledere Subsistiam frati indpend-
item ā Subto eductiij. Rx nam dic. aij. Sive inhæ-
rentia dicitur frati in unione sive in passione: nam
Si inhærentia dicitur frati in unione fõ facientiij unu
p acciij d Subto sed illi opposite frati unio fõ fa-
cientiij unum p se d Subto: Si ũs inhærentia dicitur
in passione fõ facientiij ex unum p alterij Subto
sed illi opposite frati exia p se. Vnd Subsistia op-
posita frati dependiã ab ulteriori tiij d illiij effiij.

159 Sit deberet manere independens à toto alteriori et ultimo terminatum.

§ 2

Anima rationalis non independet à Subiecto eductionis per actionem genitivam.

77 Probo quia Anima 1° dicitur Angeli non sunt formaliter independentes à Subiecto eductionis per suas actiones creativas. Ratio potest educi ex eo quod independerent per aliquod diversum: ergo et anima rationalis non erit independens à Subiecto eductionis per actionem creativam. Confirmatur 1° quia actio productiva Animae non illam facit formaliter immortalem aut spiritualem: ergo nec debet animam formaliter independentem. Confirmatur 2° quia actio creativa alterantium seu substantiva non est formalis independentia terminorum alterantium sed essentia. formaliter enim independent illa alteratio per negationem possibilitatem seu modum existendi potest: ergo et actio creativa animae non erit formalis independentia huius animae sed essentia.

78 Confirmatur 3°: quia sicut actio creativa est independentia termini à Subiecto ita actio eductiva est dependentia ejusdem termini à Subiecto sed actio eductiva non est formalis dependentia termini. Siquidem quia haec non est formaliter prius quam dicta est formalis dependentia termini à Subiecto: ergo et actio creativa non erit formalis independentia termini.

Nec inferas: ergo saltem identice erit actio creativa formalis independentia animae sicut actio eductiva est formalis dependentia termini identice quia nego illationem. Dico enim quod actio eductiva est idem per se quia est formalis dependentia termini à Subiecto

āo ius Criuia n̄ ē id a pōr ɔ aliq̄ gratiæ q̄ sit gratis in- 58
dependētia tū à subto.

Dices adhuc 2°: ratio Criuia ē gratis indep-
79 endiā à subto eduiy p se ipsam: ḡ led-
et aiām ɔ q̄ id. tinatæ grati independentem. R. 2° neg-
ando conām quia n̄ ē necesse, qd Criat aiā q̄gd in se
hēt gratū nam ipsa āo ē grati spūi et tū n̄ ledit
aiām gratiæ spualem. Und ērā sēt Criā subtrectium
gratiam q̄d in se hēt q̄nd subtrim ē capax ut te-
ad hūm effem p grām diuinam ɔ ius aiā p se ip-
sam sit independens sūt p se ipsam ē spualis
n̄ ē capax ut hēat hunc effum p aūm Criuiam.

R. 2° aūm ɔ Criuiam pōe dici gratiam
independentiam sui ē aiā spualis in fieri in q̄rē tū e-
ffius n̄ ius in facto ēē et in q̄rē grāli qua mfacto
ēē ut in q̄rē grati independet aiā p se ipsam sīt
p se ipsam ē spūs.

Inst: āo Criuia ē gratis independiā
80 utq a subto eductionis: ḡ id trifilata
ɔ aiā illam ledet gratū independentem ut quod.
R. O° xā præcedentem: Sed dicimus: ē gratis indepen-
diā utq sucdū in fieri in q̄rē effius sed n̄ ē ita ledet
aiām gratū independentem sed qd in q̄rē effius:
ē gratis independiā ut qd n̄ ius ut q.

Und Seta 2°: nando āy nam si āo
81 ē gratis independiā à subto sēt ē
tū ut quod ē n̄ ut q. sīt n̄ ē spualis ut q se ut
qd. ita q̄m ad mām ex eo qd āo sit spualis grat.
ut qd n̄ ledit aiām spualem qd hic hēt p suam
effiām, ita ut ex eo qd sit independiā ut quod non

159 Sed d. aiam independem id qd cujuscumque aīs adhuc eūpot quia aīs
sep. gradatio denominatum in aqūe q illum gaudeat sp quil-
lum producit id q in que officiis sep in eo que officiis illi gra-
tabit independem. Immortalitatem, ergo aīam pde et feli-
quam felicitatem.

82 Dices 2°: frā malis dependet a subto eductivo
qui p passim dictum ē usq ad se ipsam sui
ea alterius leale dependet a subo in sectionis usq ad se ipsum
ad p passim dictum: sp ea aīa vality erit independens a sub-
to et ad se ipsam ad p passim dictum. Respondeo Dīm quia
si frā malis et alterius leale dependerent plurimum tam
tam a subto eductivis quam inductivis d. n. p passim dy-
ctum nec alterius pōt divinitus creari nec frā malis. Ratio
est dicta ex dictis Euclidor. Cta fr. alterius ex q desumitur
efficientium reduit ad frām subiale. Unde nec frā subia-
lis dependet p se ipsam a subto eductivo ad p passim dy-
ctum nec sibi alteris leale: nullum enim hominis fundam
ad asserendum aīam vel independere a subto p as-
tum brevium et usq ad se ipsam.

83 Deinde jā ē talitas frā malis: usq tam alterius
leale quam frā malis sint effectus independentes
ti a subto eductivo et inhesionis tamquam a ... malis
debent ab illo sub... dependere p passim dictum ... per
suam essiam ex q sit infertur animam ... depen-
dere ea a Deo p aīm brevium tanquam per duratio-
tatem. Postremo si frā malis p se ipsum dependeret a sub-
to, idem dicendum de accidente leali, sicut modus illius
d. nec divinitus pōt creari. Hoc aut ē falsum: sp si p se ipsa
ad p passim dictum dependet a subto eductivo ad in brevius
non ... ex q aīa p suam essiam sit independens.

Dices 2º: non potest independere anima a subiecto educ- 263
84 tionis quin creatura dependeret a Deo. Sed cre-
atura dependet a Deo formaliter per actionem dictam dependentiam per se ei-
us: Sed ea anima independenter a subiecto formaliter per actionem ea la-
bdata per se ipsam. Ergo nanda creatura quod ea anima non dicatur
quin independens a subiecto quin creatura dependens a Deo
satis est quod oppositum utriusque sit impossibile: ut impossi-
bilia eius non datur quod non de minor.

Ex hoc non conficitur animam independere
formaliter formaliter per actionem creativam a subiecto educti-
onis sicut creatura dependet formaliter a Deo per actionem passi-
vam; datur enim diversa ratio quod in hac quod creatura sunt ef-
fectus Dei et actiones causalitates earundem effectuum omnis
in effectus dependet formaliter a sua causa per causalitatem quia ratio
quod convertitur in independentia animae. Non tamen infertur animam
quod sicut creatura sunt incapaces independendi a Deo per
suas actiones formaliter ita anima rationalis erit incapax inde-
pendendi a subiecto per suam actionem dum non per actionem creativam.

§ 3us

§. 3.

Anima rationalis an independet a subiecto per negationem dependentiae.

85 Prob. 1º quia Angeli et materia prima non independent a subiecto et a subsistentia per negationem dependentiae, sed per suam essentiam; ergo id dicendum de anima rationali. 2º quia anima non est immortalis per negationem mortalitatis, nec spiritualis per negationem corporeitatis; ergo sicut non erit independens per negationem dependentiae. 3º quia irrationale non est formaliter irrationale per negationem rationalis, sicut indivisibile non est formaliter indivisibile per negationem divisibilitatis, sed per suam essentiam est irrationale irrationale, sed indivisibile indivisibile; ergo sic dicendum in anima.

86 Non negamus tamen dari in anima unam negationem per quam redderetur formalissime independens a subiecto: haec enim negatio est inseparabilis ab ipsa anima, sicut est inseparabilis negatio rationalis ab irrationali et negatio divisibilitatis ab indivisibili. Unde quemadmodum indivisibile redditur formaliter per suam essentiam positivam (sic etiam de irrationali) et formalissime indivisibile per negationem divisibilitatis, ita anima rationalis erit formaliter independens per suam essentiam positivam, et formalissime per negationem dependentiae.

87 Replic. 1º independere est effectus negativus; ergo convenit a forma negativa. Respondeo est effectus formalissime talis et effectus negativus formaliter et adaequate negativus, ut sic in eo est aliquid positivum explicatum per negationem, sicut irrationale est aliquid positivum explicatum

p negōem sūt aliq attributa Diūa explicantur
p negōes ut immutabilitas et invisibilitas et inde
qd positivum.

Replicit.² ubi circumscriptionem nō ē pra-
88 ti impenetrāo pluāim essiām p per
negōem ptilam separabilem sat divinitas glorāia
Beatis nō erit qdo ipsam independens p negōem
sat divinitas separabilem. 2 Dillo ente negando
Beam d. ō qd independia aia superadx indele in
entite et essia essitas aia. impenetrāo ūo supera
dx ex ssiē p ord adcūm: quando ūo essuī d dnomina
ōs sunt indelē d superadx in aliq entitate d essia
p ord ad inclūm p veniunt ab aliq positiva ut pot
in dnominōe irrōalis immortalis incorūi in termi
tis d infiniti nō ita tri q sunt essetia ad impenetrāo
q ī inord ad tūm essētiam et incompatibilitas fri
goris calore inord ad subtuio, eō ob hanc cdiem
ad quitas nō ē p lapsam beati impenetrata p p neg
oēm separabilem.

Adito qd si cōsideremus aiam beatam ēē
independentem ptilam negōem depndiā
adhuc negaremus nōe divinitas idem qd ti negāo ē itqā
et separabilis ad ipsa aiā. tum qā ē in ord ad indelē
cūm tum qd negōe aliqd p dcūm destructiuum essid
ipsius aia negōes tu f ita de hinc sunt itqā et in
separabiles ad pot in negōe beatis in equa in neg-
de irrōalis in homine in negōe dependia a subri
inhadiones in subia d sic de mille aliis exem-
plis negāo ūo penetrōis in ubi ē posita ē separa-
bilis. tum qā si fundetur immi in essia udi ē por

ad ex[s]ectum tum q[uo]d n[on] negat [illegible] descriptivam
essentiae ipsius animae essentia enim animae [illegible] consis-
tit in eo q[uo]d possit esse in toto spatio et partem in q[ua]libet
p[ar]te spatii q[uo]m n[on] tollet penetratio nam ea potest bene
intelligi sine p[er]missione esse in toto spatio et parte in q[ua]-
libet parte [illegible] i[n] penetratio[n]e sol[v]i q[uo]d [illegible].

Respondetur [illegible] animae p[er] suam
89 essentiam n[on] e[st] [illegible]. At si illud autem infer-
re: q[uo]d ea n[on] erit independens p[er] suam essentiam [illegible] quia
Concilium eo d[iscer]nit anim[am] esse [illegible] atque immor-
talem sive independentem. [illegible] p[er] se ipsam n[on] e[st] forma:
ergo neq[ue] p[er] se ipsam erit independens. [illegible] [illegible]
q[uo]d anima [illegible] sit [illegible] [illegible] [illegible] ad hoc
e[ni]m [illegible] q[uo]d aut [illegible] [illegible] sufficit q[uo]d aut [illegible]
[illegible] illud nam [illegible] q[uo]d e[st] esse [illegible] et [illegible]
ac esse [illegible] [illegible] [illegible] habet anima p[er] se ipsam
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sic [illegible] q[uo]d
e[st] esse [illegible] ac esse [illegible] [illegible] e[st] [illegible] essentia
[illegible] q[uo]d e[st] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
unde [illegible] ad [illegible].

Inst: Concilium eo d[iscer]nit loquitur de immorta-
90 litate animae q[uo]d e[st] radix independentiae atque
de ipsius anima multiplice et diversitate in diversis hominibus.
Sed anima n[on] e[st] [illegible] essentiam sed p[er] [illegible] ad [illegible]
[illegible] [illegible] sit [illegible] [illegible]: ergo [illegible] n[on] erit indep-
endens p[er] suam essentiam [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible]: Concilium eo d[iscer]nit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: eo d[iscer]nit [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible]
[illegible] disparitas n[on] aliunde petenda e[st] n[isi] ab auctoritate
S. Patr[um] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Concilium.

§ 4

Probatur animam brutam nec divinitus posse educi.

§ 1

Sunt enim solidum quo ostensurus ad probandum animam brutam nec divinitus posse educi sic habet: illud quod est connaturaliter seu exactive tale non potest divinitus fieri non tale. Sed anima brutalis est connaturaliter et exactive ineductibilis seu independens a subiecto eductionis: ergo nequit divinitus potest educi seu dependere a subiecto eductionis. Syllogismus est certus. Maior ex [illegible] in continendo primum esse et essentialissimum huius [illegible] eo quod essentiae sunt immutabiles: quare si illud quod est exactive connaturaliter tale fieret non tale: connaturalitas quidem fieret non talis per aliquid superadditum vel per aliquid ablatum: non primum quia nihil potest superaddi essentiae destructivum; non secundum quia nulla pars essentiae potest auferri.

Minor syllogismi constat ex his quae hactenus diximus: nam anima brutalis non est eductibilis seu independens a subiecto eductionis per substantiam, ut ostendimus § 1°, non per operationem, ut ostendimus § 2°: non per negationem dependentiae, ut ostendimus § 3°: deinde nihil restat distinctum per quod potest esse independens: ergo per suam essentiam est connaturaliter ineductibilis seu independens a subiecto eductionis.

Confirmatur quia possibilis est anima brutalis cui repugnet naturaliter eductionem [illegible] spectata potentia Dei absoluta: et possibilis est alia anima brutalis cui non repugnet exactive eductionem spectata eadem potentia Dei absoluta. Sed possibilis

265 ë fri malis lui esse statr lugnd traire creaim creaim
creatisim traire creaim ed inord ad param Dei addam
d altera lui fest ita ñ lugnd ed ñ lugnd fris malis
d d fatz dentr. Id verosiliy ë adain lvatem quá
d fatz date ed d gre illaz qq esse statr lugnd traire e
ductissim ad spectata pbat Dei alta: q nec dinitus
pit educi. Prosa mim ñ ati prob meliy qm ex his q.
Lr. dissimus addita en Cilisz lsautië addita P. Gumdioz
al fere omim DD. autoritate q cum asserent aimd
alterd nec dinitus poe educi: q etc.

P. Tort. Rainald. P. Quad. R. P. mm.

92 Potis nraim prcam lvatem dinitus educi tenuit P. Tortilus Rainaldus & P. Quadrogs qs secuti sunt aliq DD. Mag. Probatus Arg. 1º. Cnim afirmiim quis sit possibilis fris malis cum lugnd esse statr creari hoc sim ad lugnd fris malibus q d fatz extrud: q quis sit possibilis aia lvatis lui esse statr lugndt educi hoc ñ lugnadit aid q d fatz date est nondalia d. ë qd ad Luim helius funtum ñ iis ad Luim quas fris acatibus q d fatz creante in Eucharistia possumus inferre ita posse creari formas malis substantiales & non habeamus aliquam rationem oppositum convincentem convincentem etc.

93 Arg. 2º. 2º. ponatim funtum ë singlar qd ex statr sij stat ager ñ tis: q quia aia lvatis sibgrnitr independens à subto ideo hisqs pserit agir ab illo dependere. Arg. prt pluribus exemplis. Luim ë actr summa intensa ë ppter ipsam contr expultio migrdiny et hic pot fieri agir ñ non sij si ë Deo lvalit sit illa in eodem subto

cg. quum ē actum Divinum ē per se ipsum habet dependi- 166
ritus et tñ quia factum fuit caro juxta illud Joan.
1° et Verbum caro factum ē. Quum ē ubi licet eam
creaturam et quia sunt contra se ipsos impenitus
et in quid quia penetrari si deus Verbum existentiam
[illegible] quia [illegible] ad [illegible] sit per se ipsam sunt inde-
pendentes à subiecto educendi potest quia ab illo depen-
dere.

Quando aute ad illius probationem maior
maior albedo in summe intensa non est per se ipsam potest
expulsio nigredinis. Ad praeseñs negationem compatibilem et separa-
bilem. Si enim ponantur in eodem subiecto albedo et ni-
gredo nunquam albedo fiet nigredo sed sic conserva-
bit suam essentiam et negationem per quam una alteri oppo-
nitur in sua [illegible] id hoc in [illegible] in albedine et
id est quod duplicem dari negationem unam compati-
bilem, et inseparabilem aliam compatibilem et separabi-
lem. 1a est in ordine ad intensionem est negatio albedinem
et nigredinem 2a in ordine ad expulsionem seu ad sub-
iectum est negatio contrarietatem albedinis et nigredinis in eodem
subiecto et quia tamen negationem expellit albo nigre-
dinem albedo sit contraria et non [illegible] aliquid destructiva
eius sic potest separari per accidentem et expulsionem
nigredinis unde sit 1a negatio est negatio albedinem
et nigredinem non potest separari ab albedine quia illa se-
parata destrueretur essentia albedinis ita negatio depen-
dentiae quae est in anima non potest separari quia destru-
eretur essentia ipsius animae.

Ad quum oppositum licet dispiciendo in
in Verbum Divinum quia factum fuit caro idem

267 assumpsit naturam humanam q. ... educatum
... Verbi ... quatenus fuit caro entitative et
in se ... unde Verbum Divinum in tantum dicitur
factum caro in quantum sibi hypostatice univit
naturam humanam ... creatam educatam ve-
rificante de Verbo Divino ... ... in quantum
se ipso entitative factum fuerit caro. ... ...
... Verbum Divinum quod in se ... spiritus
... in se fieri caro ... ... independens
... in se fieri dependens.

Inferes ... admirum Verbum Divinum
94 Dicitur ... caro ... unionem ... adna-
turam ... dicitur ... educta ... ...
... eductiva ... formaliter ... Quaeres ...
... ad ... ... dicitur unio ...
naturam humanam et suppositum Divinum ut ... ex-
... ... eductam necesse
... ... eductionem tanquam ... propriam
... in hoc ... ... seu ... ...
... et ... unio ... ... suum ...
... uniendo ... eductio ... ... suum ...
... educendo ... ...
tanquam ... ... eductam ...
... ... eductionem ... si ... eductiva unione
... ... eductam ...
... eductionem.

Ad ... explicationem ... ...
94 Ubi in ... et quantum non
sunt se ipsis ... impenetrabilis ... in ... al-
iud ... per suam ... ... et ...